

# РЕШЕНИЕ

№ 7133

гр. София, 18.11.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков**

**Диляна Николова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **5015** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 25.03.2013г. по НАХД № 16232/2012г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 29-[ЕГН]/30.07.2012г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” в частта, в която на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, вместо което му е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева. С наказателното постановление е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора за нарушение на разпоредбата на чл.61, ал.1 във вр. с чл.чл.1, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ като му е наложена имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 КТ за това, че в качеството си на работодател е допуснало до работа лицето Д. Ж. П. преди да е сключен писмен трудов договор между страните по трудовото правоотношение.

Решението се обжалва като са наведени доводи за противоречието му с материалния закон, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. В касационната жалба се поддържа, че не е допуснато нарушение на трудовото законодателство, тъй като трудовият договор с лицето е сключен на

16.07.2012г., а проверката е извършена на 17.07.2012г., като е спазено изискването на чл.63, ал.2 КТ за изпращане на уведомление в 3-дневен срок за сключването му до НАП. Моли се за отмяната на обжалваното решение в частта, с която наказателното постановление е потвърдено по отношение на наложената санкция от 1500 лева.

Ответникът по касационната жалба – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, в съдебно заседание чрез юрк.И. и в писмено становище, представено по делото, моли отхвърлянето на жалбата, по съображения, подробно изложени в нея. Намира, че нарушението е установено по безспорен начин като в хода на съдебното производство не са оборени констатациите на административнонаказващия орган.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че на 17.07.2012г., във връзка с постъпил сигнал за извършвани нарушения, е осъществена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - казино, с адрес [населено място], [улица], където са извършвани строително-монтажни работи. Изпълнител на дейностите на обекта бил касаторът [фирма]. На място били заварени да полагат труд няколко работника, като Д. Ж. П. бил един от тях. Същият попълнил и подписал собственоръчно декларация, в която посочил, че работи пробно на обекта от 16.07.2012г., с работно време от 8 до 17 часа, като изпълнява длъжността „шпакловчик" и изрично посочил, че не е получавал копие на хартиен носител от заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП и екземпляр от сключен писмен трудов договор. Част от останалите работници се разотиили и не се върнали на обекта до приключването на проверката. След извършване на проверката касаторът представил на контролните органи трудов договор, сключен между него и Д. Ж. П., в качеството му на работник, в който като дата на сключване е посочено 16.07.2012г., но фактически е бил сключен след приключването на проверката на място в обекта. Уведомление до НАП за сключването на този трудов договор е подадено на 18.07.2012г.

Въз основа тези констатации на проверяващите на 24.07.2012г. е съставен АУАН № 29-[ЕГН] против касатора, който е предявен и връчен на представляващия дружеството. Въз основа на него на 30.07,2012г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установените факти въззивната инстанция е обосновала извод за липса на допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на административно-наказателното производство, като АУАН и НП са издадени от компетентни по смисъла на закона лица, съдържащи необходимите реквизити и в тях ясно е описано извършеното административно нарушение от фактическа страна, като правилно е посочена правната му квалификация. Съдът е приел, че определеното наказание на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е неправилно, тъй като съгласно чл.414, ал.1 КТ на работодател - юридическо лице, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд /каквото е процесното

нарушение/, ако не подлежи на по-тежко наказание, се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15000 лева и е изменил размера на наложената санкция. Решението си обосновал с липсата по делото на доказателства за наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, и наличието на смекчаващи такива -последващо положително поведение на санкционираното лице.

Така постановеното решение е законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл.61, ал.1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В настоящия случай проверката е извършена на 17.07.2012г. като Д. Ж. П. бил заварен на обекта да полага труд. Същият собственоръчно попълнил и подписал декларация, в която посочил, че работи пробно на обекта от 16.07.2012г., с работно време от 8 до 17 часа, като изпълнява длъжността „шпакловчик" и изрично посочил, че не е получавал копие на хартиен носител от заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП и екземпляр от сключен писмен трудов договор. В представения от касатора трудов договор № 17, сключен между него и П. на 16.07.2012г., е вписано, че работникът е постъпил на работа на 19.07.2012г., което не отговаря на установените факти по делото.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че релевантният момент от който работникът или служителят може да изпълнява трудовете си задължения е моментът на сключване на трудовия договор, а не моментът на уведомяване на териториалната дирекция на НАП, тъй като разпоредбата на чл.63, ал.1 КТ предвижда, че работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл.62, ал.3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, като ал.2 на с.р. установява забрана за работодателя да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1. С оглед това представеният трудов договор № 17/16.07.2012г. следва да бъде ценен като създаден да обслужи защитната версия на касатора.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.03.2013г. по НАХД № 16232/2012г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.